

ler dør. I modsætning hertil foreslås der indført tidsbegrænsning på 5 år for autorisationer.

Baggrunden herfor er, at det giver mulighed for at sikre, at elinstallatørens uddannelse vedligeholdes, og at det giver mulighed for systematisk at kontrollere, at SKS-systemet holdes vedlige. Dette er meget vigtigt sikkerhedsmæssigt på baggrund af den hurtige tekniske udvikling og den hurtige erhvervsudvikling. Samtidig vil det give Elektricitetsrådet lejlighed til med passende mellemrum at kontrollere, om forholdene har ændret sig, uden at Elektricitetsrådet er blevet underrettet, f.eks. om den autoriserede elinstallatør stadig er ansat i virksomheden.

Ad 4)

Selve lovens gyldighedsområde er stort set uændret, idet loven omhandler arbejder ved elektriske installationer for stærkstrøm. Derimod foreslås der en vis indskrænkning af de opgaver, hvor der kræves autorisation.

Det foreslås som led i forbruger- og samfundshensyn, da der ikke er forbundet nogen risiko herved, at enhver bruger af elinstallationer bl.a. får mulighed for at udskifte almindelige afbrydere og stikkontakter i boligen, både med og uden jordbøsning. For at sikre, at brugeren ved, hvordan det skal gøres, vil Elektricitetsrådet informere om, hvorledes arbejderne skal udføres sikkerhedsmæssigt korrekt. Det er dog et krav, at der i boligen er HFI/HPFI afbryder, hvis der er jordbøsning. Muligheden for brugeren til at udføre sådanne simple installationsarbejder tager dog ikke sigte på at kunne drive erhvervmæssig virksomhed på området, men er alene møntet på arbejder udført af brugeren selv eller for andre som vennetjenester o.l. Det er i den forbindelse fortsat den enkelte bruger, der er ansvarlig for egne installationer.

I en række tilfælde fremstilles f.eks. skurvogne o.l., som hidtil er blevet betragtet som bygninger, på fabriker, og installationen færdiggøres på fabrikken. Sådanne arbejder vil efter lovforslaget ikke kræve autorisation, idet sikkerheden tilgodeses ved, at der er tale om specialfabrikation, og fabrikanten i stedet bliver ansvarlig for, at sikkerhedskravene er opfyldt. Hvis skurvognene importeres fra EU, kan der ikke kræves autorisation, idet dette vil blive betragtet som en teknisk handelshindring. Danske fabrikanter bør ikke stilles ringere. Det forudsætter dog, at disse skurvogne er beregnet til at flytte og ikke træder i stedet for egentlige bygninger. Der er ligeledes åbnet for præfabrikation af bygningsdele, hvor fabrikanten kan forberede installationen ved indstøbning af rør og dåser o.l.

Det foreslås endvidere, at der samtidig indføres nogle forpligtelser for virksomheder, som udfører arbejder, der som udgangspunkt kræver autorisation, og der foreslås ligeledes indført mulighed for at fratage virksomheden retten til at udføre disse arbejder uden brug af autorisation, hvis der sker groft misbrug. Der tænkes her på den situation, at virksomheden gentagne gange overtræder de tekniske sikkerhedsregler, der gælder for den pågældende type arbejder, eller udfører arbejder, der medfører umiddelbar risiko for liv eller brand.

Baggrunden for justeringerne er, at den tekniske udvikling helt generelt går i retning af, at stadig flere opgaver enten kræver specialister, f.eks. styringsanlæg til komplicerede maskiner, eller kan udføres af personer, som har en specialviden indenfor et særligt område, f.eks. vedligeholdelse af maskiner. Der er ikke længere sikkerhedsmæssige betænkeligheder ved denne justering.

På et enkelt punkt er der en lille skærpelse af den hidtidige fortolkning af autorisationskravet, idet arbejde på installationstavler foreslås begrænset til elinstallatører og tavlefabrikanter.

Skærpelsen skyldes, at der er tale om stadig kraftigere tavleanlæg med meget begrænset plads. Risikoen for ulykker med kraftige følger er derfor stor. Der sker således hvert år et antal ulykker i forbindelse med arbejder på tavleanlæg. Således var der i 1997, som er den sidste færdiggjorte statistik, 24 ulykker, hvor fagfolk kom til skade i forbindelse med tavler.

Ad 5)

I pkt. 1 er nævnt de væsentlige krav, der foreslås for at opnå en virksomhedsautorisation. Et meget centralt punkt er ansættelsen af en medarbejder (eller en ejer), der kan få udstedt en personlig autorisation. Kravene til den autoriserede elinstallatør er stort set uændrede i forhold til den gældende ordning. Det kræves således, at ansøgeren har bestået en af de godkendte prøver og opfylder praksiskravene.

De eksaminer, der kan danne grundlag for autorisation som elinstallatør er som nævnt fastlagt i By- og Boligministeriets bekendtgørelse nr. 120 af 22. februar 1990. Det drejer sig først og fremmest om elinstallatørprøven, som direkte er rettet mod arbejde som elinstallatør. Herudover giver for tiden eksamen som elingeniør eller som maskinmester også adgang til at blive autoriseret. Kravene til praktisk uddannelse varierer afhængig af grunduddannelse og den type eksamen, der er tale om. Disse bestemmelser vil også fremover fremgå af en bekendtgørelse, idet ændringer i uddannelserne vil føre til ændringer i kravene. Be-